

dog ikke en Begyndelsesløn. Det interessante er nu, at det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) — saaledes forstod jeg ham i alt Fald — finder, at en Tjenestekarl med 500 Kr. i Løn og fri Kost skal regnes til de ubemidlede, der ikke selv kan betale hele Præmien, men for hvem det offentlige skal betale en Del. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg tror, at mangfoldige Lønarbejdere og Husmænd i langt højere Grad, selv om deres Indtægter er noget større, har Krav paa Tilskud fra det offentlige. Jeg er tilbøjelig til at sige, at en saadan Tjenestekarl nok kan betale det hele selv. Det ærede Medlem har altsaa den Opfattelse, at enhver Lønarbejder, ligegyldigt hvor stor hans Indtægt er, kan kræve, at det offentlige betaler for ham, medens andre nok skal have Ret til at være Medlemmer, men paa den Maade, at de selv betaler det hele. Nu kan vi jo prøve at gaa ud med vore Meninger til Befolkningen, og jeg nærer ikke Tvivl om, at man vil holde paa, at hvad enten der er Tale om en Lønarbejder, en Husmand eller en Gaardmand, er han, naar han har en vis Indtægt, i Stand til selv at betale Præmien. Gaar Indtægten ned, skal det offentlige selvfølgelig betale, men saa længe, han har denne Indtægt, kan Lønarbejderen i Virkeligheden lige saa godt betale den fulde Præmie som Husmanden, der maaske har en lavere Indtægt, men en større Formue, som ogsaa maa tages med i Betragtning.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg ønsker blot at sige, at om en Tjenestekarl begynder med 500 Kr. eller med en anden Løn, kan for saa vidt være ganske ligegyldigt; naar han opnaar 500 Kr. i Løn, vil han blive udelukket efter det Forslag, som det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) støttede i Fjor og formodentlig ogsaa støtter i Aar. Dertil skal jeg føje, at jeg meget gerne vedkender mig, at jeg ikke betragter en Tjenestekarl selv med en Løn af 500 Kr. og Kost og Logis som bemidlet, men anser ham for i højeste Grad kvalificeret til at nyde Statstilskud gennem en Sygekasse.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Vi er altsaa uenige om, hvorvidt en Tjenestekarl med 500 Kr. i Løn er kvalificeret til at nyde Statshjælp gennem en Sygekasse eller ej. Men det ærede Medlem sagde, og det vil jeg gerne berigtige, at efter mit Forslag vilde en Karl, naar han kom op paa 500 Kr., blive udelukket. Efter mit Forslag vil ikke en eneste blive udelukket, han vil blot selv komme til at betale, hvad det offentlige ellers skulde betale for ham.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg synes ikke, det er værd at strides om Ordet „udelukke“. Det ærede Medlem ved godt, at naar jeg siger udelukke, mener jeg dermed: udelukket fra Retten til at nyde Statstilskud. Derfra vilde det ærede Medlem ved sit Forslag i Fjor udelukke de paagældende, og det vil han ogsaa nu. (Jensen-Sønderup: Ja, det er sikkert).

Schovelin: Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) ytrede i Gaar, at det ikke havde været uden Interesse for ham at høre, at ogsaa jeg, en Repræsentant for Højre, fandt det i sin gode Orden, at alle Lønarbejdere modtog Statstilskud uden Hensyn til Størrelsen af deres Løn; og jeg hørte nu, hvorledes det ærede Medlem ivrede mod et saadant Princip. Jeg ved ikke, om nogen Udtalelse fra min Side skulde have givet Anledning til denne Misforstaaelse af mit Standpunkt, men en Misforstaaelse er det. Jeg mener ikke — den Opfattelse vil jeg vel forvare mig imod —, at en Lønarbejder har Krav paa at blive Medlem af en anerkendt Sygekasse, blot fordi han er Lønarbejder. Jeg drager et afgørende principielt Skel mellem Arbejdsløshedsforsikring paa den ene Side og Sygeforsikring paa den anden. Arbejderen er den eneste, der kan blive arbejdsløs, hvorfor jeg ogsaa fandt det mindre logisk, at man fra Landstingets Side i sin Tid i Løven om Arbejdsløsheds-kasser indføjede Medlemmer af andre Samfundsklasser. Vi kan alle blive syge, men de eneste, der har Krav paa Hjælp af Staten, naar de selv har forsikret sig, er de ubemidlede, ganske uden Hensyn til, om de er Arbejdere eller ej. Naar altsaa Arbejderen faar saa stor en Indtægt — og Eksempler herpaa har man —, at han ikke længere paa nogen Maade kan regnes for ubemidlet, naar han med andre Ord rykker op i en højere økonomisk